

Casa de l'avinguda Tarruell número 2

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda Tarruell, número 2
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.444066952297
Longitud: 2.0750360189698
UTM Est (X): 422733
UTM Nord (Y): 4588468

Classificació

Número de fitxa 08205 - 817
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: L'entorn de la casa presenta una certa degradació.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2786204DF2828F0001EF
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dc., 31/01/2024 - 13:27
Autoria de la darrera revisió: Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dj., 29/01/2026 - 15:43

Descripció

Xalet d'estiueig d'estil eclèctic. És de planta rectangular, amb una torre a la cantonada, i consta de baixa, pis i golfes, amb teulada a diversos vessants.

A la façana de l'avinguda Tarruell a la planta baixa s'intueix una finestra amb llinda recta i el portal d'entrada, que compta amb una pèrgola formada per columnes amb capitells jònics i arquitraus. Al primer pis hi ha dues finestres rectangulars amb llinda recta. Tenen l'ampit sobresortint, que presenta un frontal de rajola vidriada de color verd amb funcions de torreta, suportada per tres petits arquitraus. Damunt de les finestres hi ha una obertura de ventilació per al sostremort. Els murs són arrebossats i pintats de blanc. El ràfec presenta arquitraus de fusta.

La façana del carrer Diputació presenta dos cossos a diferents alçades, més la torre a l'extrem dret. La torre és de base quadrada al primer pis i després es transforma en planta octogonal. Al nivell del primer pis té una balustrada feta amb peces de morter modelat i, a la sotacoberta, una finestra en forma de mitja circumferència. La teulada és cònica, amb vuit cossos i rematada amb una pinya ceràmica. És feta amb teula plana i, als careners, amb teula àrab.

Al costat de la parcel·la de l'avinguda Tarruell número 4 hi ha una altra construcció, amb planta subterrània, planta baixa, pis i golfes, amb teulada a diversos vessants. També és d'estil eclèctic. La façana d'aquesta construcció té dues finestres rectangulars de proporció horitzontal, una a cada planta i de disposició irregular. El mur es arrebossat, i el ràfec conté arquitraus. El soterrani de la casa ocupa part del desnivell del terreny a l'avinguda de Tarruell. En el mur que tanca la finca hi ha dos òculs motllurats, amb una tanca superior que té una gelosia de tres filades de teula àrab. És la barana de la terrassa que hi ha a l'interior, sobre el soterrani.

Història

Xalet construït als anys vint.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

